

Thế giới về cửa Gucci bán sang Trung Quốc trong nửa đầu năm 2011 tăng 39%

BỘ C KINH - Trung Quốc đang trở thành khách hàng sộp đồ y hệt a hệt đối với các thương hiệu sang trọng trên thế giới, trong khi quá nhiều nước này đang phải sống cằn kiện, theo điều tra của báo LA Times.

Thành viên “Beijing Super Sport Car Club” đầu 50 chiếc xe thể thao hiệu Ferrari, Porsche, Lamborghini, Aston Martin bên ngoài tòa nhà tổ chức Beijing Auto Show held Tháng 10, 2010. Dân Trung Quốc ngày càng xài sang hơn so với trước đây.
(Hình: Feng Li/Getty Images)

Năm 2011, Trung Quốc mua nhiều xe hiệu đắt tiền như Lamborghini và Rolls Royce hơn bất kỳ nước nào trên thế giới. Đó là một phần cho Tết năm nay, Rolls Royce cho trình làng chiếc xe “Năm Con Rồng,” với hình rồng thêu tay trên gỗ và kê đầu bọc búp bê da. Giá mỗi xe kiểu này bắt đầu từ \$1.6 triệu.

Chỉ mới một thập niên trước, dân Bộ Kinh đi xe đạp trên các con hẻm nhỏ và dĩ nhiên căn nhà không có nhà vệ sinh. Nay những con hẻm này đã thay thế bằng những ngôi nhà bán xe Lamborghini, Ferrari, Bugatti và Rolls Royce.

Thế giới về cửa Gucci bán sang Trung Quốc trong nửa đầu năm 2011 tăng 39%, trong khi các hãng sộp xuốt ví đắt tiền của phần như Bottega Veneta tăng 80%, và Prada dãn trừ một nửa 50 tỉ trong ba năm tới.

Một cái ví da mĩ u Bottega Veneta làm bằng da cá sấu Phi Châu giá có thể đến \$51,000 và một chiếc đồng hồ có gắn ngọc quý trang trí giá \$132,000.

Tại một hội chợ văn hóa ở thành phố Hồ Chí Minh, một năm ngoái, người ta cho trình làng một bộ quần áo vàng với giá hơn \$200,000.

Một tiệm bánh sang trọng mới khai trương ở Bắc Kinh, tên Black Swan Luxury Bakery, cho trưng bày một cái bánh cưới với giá ghi bên cạnh là \$314,000.

Tại Trùng Khánh, một thành phố mới nổi ở tỉnh thành cách mạng, một tiệm bán bóp da Louis Vuitton mới khai trương hồi Tháng Chín, 2011, nằm ở trung tâm Niệm Gi tưởng Phóng.

Cũng tại đây, con trai một đại gia kinh doanh xe hơi đưa lên trang mạng xã hội YouTube của Trung Quốc, đăng video cho thấy anh ngồi trong một chiếc xe thể thao Bugatti Veyron, trị giá \$4.5 triệu, chạy qua các đường phố.

Trên thực tế, số lượng văn này vẫn chưa nói lên được mức chi tiêu chính thức của người dân Trung Quốc, vì người giàu ở đây phần lớn chỉ xài tiền ở nước ngoài hoặc tránh bỏ thuế cao trên các xe và đồ đạc.

Trung Quốc hiện vẫn tiếp tục duy trì mức thuế cao nhất thế giới đánh vào xe và đồ đạc, khiến giá thành của món đồ đắt thêm 60%. Đây là lý do vì sao giới giàu có ở Trung Quốc trở thành dân mua sắm sắm khi đi ra nước ngoài.

Phần lớn thói quen Trung Quốc đang thay đổi dần phần lớn nhất qua các món hàng xa xỉ nhất thế giới như khăn quàng cổ hiệu Burberry. Công ty tư vấn McKinsey & Co. đã trừ tiền năm 2015, Trung Quốc sẽ vượt Nhật trong việc tiêu hàng hóa đắt tiền.

Theo Viện Nghiên cứu Hurun có trụ sở ở Thượng Hải, giới mua sắm hàng đắt tiền ở Trung Quốc thường là người tuổi trẻ còn trẻ, thường sống với giới trí phú phú đang nổi lên ở Trung Quốc (trên 15 tuổi so với Tây phương).

Ông Wilson Ho, chủ đại lý xe Lamborghini Sparkle Rolls ở Hồng Kông, nói: “Khách của chúng tôi là những đại phú gia, những người trả thuế thuế hai lần cho hàng gia tài, họ có được cha mẹ bỏ tiền mua xe cho con. Cha mẹ Trung Quốc thường chỉ cho con cái, họ mua những gì con cái thích.”

Một số người mới giàu sẽ mua hàng loạt đồ đắt tiền và bán ra nước ngoài. Tuy nhiên, họ lại mua cho mình đồ “xịn” nhất mà thôi.

Liu Lijuan, một bà mẹ trẻ, mới mua chiếc bóp Salvatore Ferragamo từ trong một cái giỏ của Louis Vuitton để trả tiền cho chiếc bánh sinh nhật của đứa con gái 2 tuổi ở tiệm bánh Black Swan, nói: “Không phải chỉ đơn thuần là người ta mua khoe khoang mà chính vì chuyện lòng của sự phẫn nộ.”

Thăm dò của McKinsey công bố hồi Tháng Ba, 2011, cho thấy số phần trăm người Trung Quốc

mua những trang giấy giấy m 31% trong năm 2008 xuống còn 12%.

Theo một nghiên cứu thế giới, khác với bên Tây phương, nơi người ta sắm đồ đắt tiền cho chính bản thân, trong khi ở Trung Quốc, người ta sắm đồ vật làm quà tặng cho chính họ.

Cô Liang Chunfeng, 26 tuổi, người đang mang chiếc ví hiệu Chanel màu đỏ, mà theo cô là món quà người ta tặng cô. Cô nói: “Tôi thích hàng hiệu đắt tiền. Khi mua tặng ai món đồ gì, cái giá trị của nó nói lên cái lòng của mình đối với người ta.”

Người Trung Quốc có khi dùng quà cáp đắt tiền như bút Montblanc hay đồng hồ đắt tiền, hoặc mua gói thuốc lá với giá \$100, như là một hình thức cho mặt số đồng hồ trở nên đẹp khi làm một việc kinh doanh. Đó là tác động thế giới là các quan chức chính quyền.

Hai Tháng Chín năm ngoái, một nhà hoạt động dân chủ cho công bố một báo cáo về những chiếc đồng hồ mà các viên chức chính quyền đang mang, dựa theo tem hình chính thức của truyền thông nhà nước, đem phóng lớn và phân tích. Nội bộ nhất là Bộ Trưởng Ngoại Giao Xa Sheng Guangzu, người đồng hồ cho là số hiệu của bốn chiếc đồng hồ đắt tiền, gồm cả một cái Rolex, trị giá tặng cộng lên đến \$62,000.

Nhà hoạt động Daniel Wu nói: “Tôi không thể nói liệu có sự liên hệ nào giữa đồng hồ đắt tiền với tham nhũng hay không, nhưng quý vị cần hiểu do đâu mà họ có đồng hồ như thế này vì chúng đắt xa đồng hồ bình thường của họ.”

Một phụ nữ 20 tuổi trở thành “Kẻ Thù Số Một của Công Chúng” hai Tháng Sáu, 2011, khi cô dựa lên một hình của chính cô bên cạnh những ví xách sang trọng, những trang, hai chiếc xe hơi sang trọng, Maserati và Lamborghini.

Trên một trang blog, người phụ nữ viết dưới tên Guo Meimei tự xưng mình là một quynh viên của Hội Hoàng Thập Trung Quốc.

Hóa ra cô này không phải là người của hội mà chỉ có quan hệ với một người đàn ông làm việc cho hội này. Chính quyền Trung Quốc ra lệnh điều tra và công chúng phụ nữ khi biết sự kiện máu người ta hiến tặng không cánh mà bay rất nhiều và đến nay vẫn chưa thu hồi lại được.

Đồng thời, người phụ nữ xuất hiện trên một đài truyền hình ăn khách ở Hồng Kông, vừa khóc vừa xin lỗi rằng những gì cô viết trên trang blog là phóng đại.

Số thật, cô chỉ làm chủ chiếc Maserati, một món quà cô được tặng nhân dịp sinh nhật 20 tuổi, còn chiếc xe nhà không phải là chiếc Lamborghini mà chỉ là một chiếc Mini Cooper.

ở Trung Quốc hiện còn 150 triệu người dân đang sống với mức lương dưới \$1/ngày. (T.P.)

Trần u Phong/Ngái Viãt (chuyßn ngß)